

SZÍNHÁZ

DRÁMAMELLÉKLET

1989
OKTÓBER

FORGÁCH ANDRÁS

Mandulák

SZEREPLŐK

TABU

PEPE *testvérek*

ZIZI

KRISZTA, *Pepe barátnője*

PEER

HUNYADI

valamint lakásnézők, munkások, rendőrök, házmester, arab, zongorahangoló, csavargó

A díszlet lehangsúlyosabb eleme egy nagy ebédlőasztal. Lehet kerek, ovális vagy négyszögletű. Körülötte nincs két egyforma szék, van vagy egy tucat. Ládákban könyvek. Por és rendetlenség. Hall. Sok ajtó nyílik belőle sokfelé. Meg egy folyosó. A lakás bejárati ajtaja nem látszik. Aki kinyitja és kifelé beszél a lép-csökházba, az látja. Csöngetnek. Makacsul, hosszan csöngetnek. A fürdőszobából egy lányalak lép a hallba (Kriszta). Riadtan néz a bejárat irányába, de nem megy oda kinyitni, hanem a konyhába szalad. Csöngetnek. Az ajtó nyílik balról, kitántorog rajta egy nagydarab, kócos nőszemély: Zizi. Aludt. Mélyen. Talán altatókkal. Kinyitja a bejárati ajtót

FÉRFIANG Bocsánatot kérünk a zavarásért, de ... ZIZI Igazár? Hány óra?

NŐI HANG A hirdetés miatt...

ZIZI Tessék?

FÉRFIANG A hirdetés.

Zizi hallgat

NŐI HANG Mondtam neked, hogy ez nem az.

FÉRFIANG Ellenkezőleg.

NŐI HANG Tessék?

FÉRFIANG Te erősködtél, hogy ez az.

ZIZI Hányan vannak? Ki maga? És mért csönget ilyen yeszettül?

FÉRFIANG Bocsánat, csak a lakást jöttünk meg-nézni.

ZIZI *(ásít)* Be akarnak jönni? *(Ásít)* Hány óra? NŐI

HANG Tessék, mondtam neked.

FÉRFIANG Mit mondtál?

ZIZI A vízcsapot jöttek megnézni?

NŐI HANG A hirdetésre jöttünk.

FÉRFIANG Kérem, hogyha alkalmatlan ...

ZIZI *(fenyegetően)* Mondom, hogy a legjobbkor jöttetek!

Ennél jobbkor nem is jöhettek volna! Mi lesz már?

(Mefogja a férfi könyökét, és behúzza a lakásba)

Igy ni.

A feleség bátortalanul jön be a férje után. Idősebb pár; eltörpülnek Zizi mellett

Bocsássanak meg, nem akarok tolakodni, csak... csak nem kapok levegőt a csodálkozástól. Mindjárt megfulladok.

FÉRJ Mi nem akarunk zavarni.

ZIZI Nyilván le méltóztatott zuhanni a vérnyomásom, és attól szédülök így, attól zúg a fejem. El szokott múlni. El szokott múlni. *(A falnak dől)*

A pár zavartan álldogál

FÉRJ Higgyc el, nem akartunk zavarni.
ZIZI Zavarni nem zavarnak, csak épp meg vagyok döbbenve. Mindjárt elájulok.

Csönd

Tessék, hallgatom önöket.

Csönd

Nem szomszások véletlenül? Nekem teljesen kiszáradt a szám. A torkom, komolyan mondom, olyan, mint egy smirgli.

Csönd

Látják, milyen cserepes a szám? *(Az ujjával hozzá-ér. Halkan)* Mama, cserepes a szám. Mindjárt vérzik. *(Hangosan)* Tessék?

FÉRJ *(riadtan)* Semmi, semmi.

ZIZI 'Leülnének végre?'

A pár riadtan helyet foglal két különböző magasságú széken

Nyilván magával hozta az újságkivágást. Valamit szeretnék ellenőrizni.

FÉRJ Nem. A noteszomba másoltam.

ZIZI Öreg hiba.

FÉRJ Tessék?

ZIZI Mondom: öreg hiba. Megnézhetem?

FÉRJ Pillanat. Pillanat. *(Kotorászik a zsebeiben. Ami-kor a notesz előkerül, mindenféle papírok esnek ki belőle. Zizi möhön a notesz után kap, a férfi szedegeti a papírokat a földről)*

ZIZI Csinos kis notesz. Kínai?

A férfi a földön guggol

Nem könnyű minden helyzetben megőrizni emberi méltóságunkat. *(Olvas a noteszban)* Igen, igen, igen, ühüm, minden stimmel. Azért nem mondanám, hogy százharminc négyzetméter ... Nem, körülbelül tényleg annyi, de ki mérte utoljára? Nem lehessen tudni. *(Démonian felkacag)* Zöldövezeti? Bizonyos értelem-ben tényleg az ... A penész ... uraim ... a penész ... észrevették, uraim, hogy a penész többnyire zöldes-sárga vagy zöldes színű? Nem éreznek semmilyen különös illatot?

FÉRJ Minden lakásnak megvan a maga sajátos szaga ...

ZIZI Milyen jól mondta, milyen jól!

FÉRJ Szóval nem kegyed hirdeti?

ZIZI Én? Azt se tudom, hogyan kell egy hirdetést fel-adni.

FÉRJ Kegyed albérlő itt?

ZIZI Úgy nézek ki?

FÉRJ Nem.

ZIZI Irigylek mindenkit, aki fel tud adni egy hirdetést. Irigylek mindenkit, aki tud valamit, amit én nem tudok. Hány óra?

FÉRJ Fél hat van.
ZIZI Fél hat?
FÉRJ Lesz.
ZIZI Lesz?
FÉRJ Lesz mindjárt.

Zizi zokogva az asztalra borul. A két ember riadtan egymásra néz

FELESÉG Hölgyem ... hölgyem, ne sirjon... Nem tudott róla?
ZIZI *(fuldokolva zokog)* Mama! Mama, ne hagyj! FELESÉG
Mít mond?
ZIZI Gyerekkoromban például jeget ettem. Letörtem a jégcsapokat az ereszről, és elropogtattam. Piszkos jeget ettem az aszfaltról. Úgy dobáltam a jégkockákat a számba, mint más a kockacukrot. És közben tudtam ám jól, hogy torokgyulladás fogok kapni. A jégre ugyanis nagyon érzékeny volt mindig a torkom. És aztán negyvenfokos lázzal feküdtem. És tovább zabáltam a jeget. Kilopóztam éjjel a hűtő-szekrényhez. Két kézzel tömtem magamba. Fájt tőle az ínyem, a fogam. Akkor miért? Mért ettem mégis a jeget akkor?

Zavart csönd

Jöjjenek velem. Mutatok maguknak egy szörnyüséget.

A pár feláll, kimennek Zizi nyomában egy benyílón. Csendben nyílik az ajtó. Labu lép be, Zizi bátyja. Rendetlen kinézetű. Csendben surran, mint a macska. Hóna alatt egy üveg vörösbort. A vörösbort leteszi az asztal-ra, aztán besurran a szobájába. Zizi és a pár vissza-jön

FÉRJ *(nagyon bizonytalanul)* Ez a lakás bizonyára még így is nagyon sokat ér ... ZIZI Gondolja? Es a gyerekkorom? Az mennyit ér?

Zavart csönd

Nekem tanulnom kell... a vizsgáimra kell készülnöm ... megfeszített erővel... és erre az a hirdetés... Az ember tehetetlen... Ők telhetetlenek ... a pénz, uraim, a pénz! De nem is a pénzről van szó... Kít érdekel a pénz?

A konyhából kijön Kriszta. A két lány egymásra néz. Zizi két keze a levegőben marad

KRISZTA Bocsánat... *(Vissza akar fordulni)*
ZIZI Te itt vagy?
KRISZTA Igen.
ZIZI Nem hallottad a csöngőt?
KRISZTA Nem hozzám jöttek. Vagy hozzám jöttek?
(Visszamegy a konyhába)
FELESÉG Azt mondta, déli fekvésű?
ZIZI Egy sötét luk, nem látja? És csupa por. Itt nem lehet ám csak úgy kinyitni az ablakot!
FÉRJ *(zavartan)* Azért az a panoráma... az sok mindenért kárpótol ...
ZIZI Mít akar maga kárpótolni?

Jön Pepe, kabátját, sálját, kalapját az asztalra dobja. Csupa energia

PEPE Á, jó napot ! A lakást jöttek megnézni ? Igen? Nos, vannak bizonyos hiányosságai, ez kétségtelen. Azonban a méretei, gondolom, mindenért kárpótol-nak.
ZIZI Borzalmas, borzalmas.
PEPE Mi baj, Zizi? *(Néz)* Nem tetszik nekik?

Zavart csönd

NŐ Mégiscsak különös... Maga hirdetéseket ad fel a szegény kislány háta mögött...
PEPE Hogyhogy a háta mögött?
ZIZI Nem mindenkit hagyott *el végleg* az erkölcsi érzeke ebben a városban, édesem.

PEPE A hátad mögött?
ZIZI Igen.
PEPE Jó. Hát akkor tudják meg, hogy amikor ez a *szegény* kislány született, az anyám majdnem bele-halt a szülésbe ... Minden foga kihullott, és sárgaságot kapott! ...
ZIZI Nem igaz!
PEPE Csak nem fogunk a tényeken vitatkozni?
NŐ Már elnézést... ez az egész olyan... visszataszító.
PEPE Az anyaságban nincs és nem is lehet semmi visszataszító! A mama máját megtámadta valamilyen vírus...
ZIZI Milyen aljas vagy...
PEPE És az sem lehetetlen, hogy az a vírus... hogy az végzett vele *(Zizire mutat)* ennyi év múlva... nincs kizárva! . A boncolás szerint ugyanis a máj ... a máj ... semmi más, csakis a máj \volt a sejtburjánzás kiindulópontja... nem pedig a tüdő... nem pedig a tüdő ...
FÉRFI Egyet mondjon meg, tisztelt uram. Tudott a kedves húga a hirdetésről vagy sem?
PEPE Maga mit gondol?
NŐ Inkább válaszoljon, kérem.
PEPE Lehet, hogy már válaszoltam, tisztelt asszonyom; lehet, csak maga nem hallotta meg!
Nő Nem is tudom, mit mondjak...

Jön Peer. A lakás egyik folyosójáról dülöngél elő. Olyan, mintha részeg volna. Nagykabát, sál, elnyomódott kalap

PEPE Hát te?
PEER *(szóltalanul kivesz egy papirosba csomagolt hús-darabot az orvosi táskájából, és az asztalra teszi)* Elaludtam. Hoztam bélszint.
NŐ Felháborító!
FÉRFI Gyerünk.

A pár elmegy

PEER Nem volt kedvem hazamenni. Nem volt már érdemes hazamenni. A város. Túl szép az ősz. Busz-ra szálltam. A kórház mellett van egy hentes. Volt bélszín. Nekem félreteszik. Meg kellett vennem.

Szünet

Nem volt itt senki. Elaludtam.

Szünet

Gondoltam, ti majd megeszitek.
ZIZI Holnap megbukom fonológiából. *(Bemegy a szobájába, és bevágja az ajtaját)*
PEPE Hogy lehet megbukni fonológiából?!
PEER Mi folyik itt? *(Megnézi az óráját)* Hogy elaludtam!
PEPE Láttad?
PEER Mít kellett volna látnom?
PEPE A szemét.
PEER Rövidlátó. Tíz éve mondom.
PEPE Nem úgy értem. Azt mondtam : a szemét. PEER Van olaj ? Éhes vagyok. Meg tudjátok sütni ezt a húst?
PEPE Meg tudtam volna fojtani.
PEER Bélszín. Belém már kár. Elegem is van a húsból.
PEPE Miket beszélsz?
PEER Álmodtam is. Ami már nagyon régen nem fordult elő velem. Idegen helyen álmodni ... jót jelent. Csak emlékeznek rá.
PEPE Rávetni magam és megfojtani. Fekszik, mint egy mauzóleumban, cigarettázik, és fuldokolva nyeli a könnyeit. Így készül a vizsgáira. Hét éve egyfolytában csak a vizsgáira készül., Rágja a körmét... és a vizsgák előtt mindig megbetegszik... összeomlik ... vége van ... én meg egy lyukban élek, a konyha mögött, és fogcsikorgatva fenntartom ezt a szeméttelepet.
PEER Cserélj vele.

PEPE Elvágna a torkomat. *(Mutatja)* A lakást kell elcserélni.
PEER Szeret.
PEPE Ki? És kit?
PEER Ne örölj az állkapcsoddal.
PEPE Ne nevelj,
PEER Inkább visszamegyek aludni.
ZIZI *(megjelenik az ajtóban. Peernek)* Gyere be. *(És eltűnik)*
PEPE Imádja az öregedő hímekeket.
PEER Köszönöm.
PEPE Tudod mit? Utald be. Legalább két hétre. PEER De miért?
PEPE Nem is kell ürügy. Úgyis folyton van valami baja. Őt nap alatt lebonyolítom ezt az egészset. Lakáscserét, kölcsönt, bútorszállítót, ügyvédet. Te majd beadod neki. Egy injekció kíséretében.
PEER Gonosz terv. *(És elindul Zizi szobája felé)* PEPE *(felemeli az orvosi táskát az asztalról)* Ezt itt ne felejtst.
PEER Ilyesmire az ő esetében semmi szükség. Sokkal jobban tenne neki egy ügynevezett tartós partner-kapcsolat. Valami állandóbb fiatalember.
PEPE Erről beszélek én is. Vedd el. Jól főz. Neked is volna dolgod, sosem unatkoznál. És nem henteregnél folyton valami idegen szófán ruhástul.
PEER Vannak elképzeléseim az életről, de ezek ... Hagyjuk.
PEPE Te terveket szősz?
PEER Inkább nem szövék.
PEPE Mit akartál mondani?
PEER Inkább bemegyek.
PEPE Öregszel, Peer? Mi van?
PEER Mocskos öregember. Mocskos. *(Legyint)* De mit tegyünk? *(Bemegy)*
PEPE *(észreveszi a vörösbort az asztalon, az öccse szobája felé sandít, aztán kiabál)* Kriszta ! Hozz egy dugóhúzót! *(Füfel)* Meg egy poharat! *(Vár, üldögél az asztalon, aztán — mivel Kriszta nem hozza a dugóhúzót — kinyitja Peer orvosi táskáját, hogy hátha talál valami eszközt, amivel be tudja nyomni a dugót. Egy lázmérő műanyag tokjával ez sikerül is neki. Iszik)*

Labu lép ki a szobájából, és egy darabig figyel a bátyját

Hol méltóztatott mostanáig lenni a fiatalúr? LABU
A szobámban.
PEPE Nem úgy értettem. Azelőtt. Azelőtt.
LABU Számoljak be részletesen?
PEPE Ne.
LABU Fő, hogy izlik a borom.
PEPE Szándékosan tetted ide.
LABU Úgy van. Adj egy százaszt. Veszek egy másikat. PEPE *(megnézi az üveget)* Harmincnyolc ötven. Ocska.
(Bőfög egyet) Igyál belőle. *(Nyújtja Labu felé, aki elhárítja)*
LABU Köszönöm.
PEPE Ha engedted volna, hogy kiadjam a szobádat, volna pénzed.

Labu hallgat

Megint megnőtt a hajad. *(És eltűnik a fürdőszobában. Egy halom újsággal és frottírtörülközővel jön vissza. Az újságokat Labu kezébe nyomja)* Ezt teregesd szét az asztalon.

Labu megteszi. Peer közben kijött Zizitől, és némán figyel a testvéreket

Ezt túrd a nyakadba.

Labu megteszi. Pepe egy széket rúg alá Ül

le.

Labu leül

PEER *(torokköszörülés)* Szabad volna mondanom valamit?

Pepe kirántja az asztalból a nagyollót, és csattogtatni kezdi

LABU Hát persze, beszélj csak.
PEPE Te ebbe ne szólj bele. LABU
Mibe ne szóljak bele?

Pepe megborzolja Labu haját, Labu haja zsíros, Pepe a nadrágjába törli a tenyerét

PEER Zizit sürgősen ki kell vizsgálni. A fulladásainak szervi oka is lehet. Ezzel nem szabad játszani. Nem szabad túlfeszíteni a хүrt... De nem hajlandó bevonulni ...

LABU Beteg?
PEPE Te maradj csöndben, és ne mozgasd a fejed. LABU
Forr a víz.

PEPE Szóval nem hajlandó bevonulni.

PEER Nem kényszeríthetem.

PEPE Viszont beteg.

PEER Nagyon.

LABU Mi baja?

PEPE Csönd. Neked levágyuk a hajadat.

LABU Forr a víz.

PEPE Honnan veszed?

LABU Hallom.

PEPE Hallod. *(Peertől)* Te hallod?

Füfelnek

PEER Valamit hallok.

PEPE Mit?

PEER Valamit.

LABU Zizi!

PEPE Ne avatkozz. Inkább fürödnél meg. Cserélnél zoknit.

LABU Bűdös vagyok?

PEPE A hülye, szerencsétlen apád mindig tiszta ember benyomását keltette ... a szaros alsónadrágjában is ... olyan volt, mint egy csecsemő ... Akkor is, ha három napig nem mosott fogat... És tudod, miért? Mert mindig simára volt borotválva a képe ... és illatos volt... A tripla tokjával.

LABU Én idegember vagyok. Nekem még a körmöm is idegi alapon nő.

PEPE Ha kell, azt is levágom. Én minden áldozatra kész vagyok.

LABU De én nem. Van egy fehér inged?

PEER Megcsináljam a teát?

PEPE *(az ollót az asztalba vágja)* Ingem?

LABU Inged.

PEPE Apád.

Kriszta kijön a konyhából, felkapja Pepe kabátját az asztalról, a bejárattal melletti fogásra akasztja, és be-megy a fürdőszobába. Kisvártatva kezében lavórral jön vissza. Pepe elkapja a derekát

Mi az én dolgom ezen a földön? Hogy fizessem ennek a félkegyelmű bandának a horribilis telefon-számláit? Az egyik ötpercenként teherbe esik, a másikra pedig soha, de soha nem lehet számítani ! *(El-engedi Krisztát, aki a konyhába szalad a lavórral. Per képébe lihegi, közben Labura mutat)* Egy mű-vész! Aki egyetlen művét sem fejezte be. Egy mozdulatát nem tudja befejezni. Tessék: forr a víz, de azért nem tudna felállni, odamenni és lekapcsolni alatta. Ki tette fel? Talán én?! *(Hallgat)* Igen. *(Pici tünődés után)* Egyszer csak ott állok a vízcsap előtt, kezemben a kanna. Ütött-kopott. Nézem, hogy milyen ütött-kopott. Tükröződöm benne, krómacél; nézem, milyen hosszúra nyúltam, jé! De nem gondolkozom, nem gondolkozom semmiről. Még azt is látom tükröződni, hogy a szomszéd házban az egyik erkélyen egy nő meglocsolja a virágokat. Hajháló van rajta. Aztán kinyitom a vízcsapot. Túlcsordul. Kilöttyintem ...

A doktor és Pepe hallgat, nézik egymást. Labu kimegy a konyhába, és egy lavór gőzölgő vízzel jön vissza. A fürdőszobából tükröt hoz, borotvát, pamacsot, borotvakrémet. Ráérősen borotválkozni kezd az asztal-nál

Lekapcsoltad? Nem hallottam. (Kirohan a konyhába)

Labu fixírozza Peert, de amikor Peer megmoccan, el-fordítja a tekintetét. Peer feláll, odamegy Labuhoz, a hajába markol, és maga felé fordítja az arcát

PEER Nézz rám. Te kék szemű szörnyeteg.
LABU Nem vagyok szörnyeteg. PEER De az vagy.

Pepe jön vissza a konyhából, egy szót se szól, újra kirántja az ollót az asztalból, és játszik vele

Korog a gyomrom. Itt ez a hús... Süssük meg. Együnk. Beszélgessek. Mindent meg lehet beszélni. Fáradt vagyok. Ti szeretitek egymást.

Zizi megáll az ajtóban

Gyere ide. Gyere. Omolj össze. Ül az ölembe.

Zizi beül Peer ölébe, Peer ringatni kezdi. Labu borotválkozik, Pepe az ollóval játszik. Peer simogatja Zizi haját. Csöngetnek. Mint akit áram rázott, Pepe eldobja az ollót, és felugrik

PEPE (Zizinek) Vigyázz a szádra. (Labuhoz) Te pedig menj a lavórral a szobádba.

Labu feláll, és átül egy másik székre a lavórral, szem-ben a bejárattal. Zizi is feláll Peer öléből. Peer is fel-áll, és lassan elindul a bejárat felé

ZIZI Azt csinállok, amit akarok ! Mindjárt levetkőzöm meztelenre! (És bemegy a szobájába, becsapja az ajtót)
PEPE (utánakiált) Vetközz le egész nyugodtan. Vet-közz le. Csak a szádát ne nyisd ki. Senki (sem kíváncsi a duzzadt manduládra.

Peer nyit ajtót. PAPA, mama, gyerek bejönnek

(Az öccsére mutat, a látogatókhoz fordul, derűsen) Elnézést a félfordulásért, csak épp elzárták a vizet a házban... A szokásos csótörés, gondolom...

PAPA (derűsen) Én villanyborotvát használlok. Az praktikusabb. Bárhol be lehet dugni.

Csönd, zavar

Még repülőgépen is.

PEER Nekem azt nem bírná 'a bőröm. Meg aztán sem-mit se szeretek, amiben áram van.

PAPA Nincs semmi baj az árammal, kérem, ha az ember betartja az elővigyázatossági szabályokat. PEER Épp ez az, hogy ,nincs kedvem folyton betartani az elővigyázatossági szabályokat.

PAPA A borotvával meg is vághatja magát. De az elektromossal nincs olyan, hogy felsértse. Ha jól kezeli ...

PEER Milyen jó a sebre egy kis timsó ...

PAPA Valóban vannak szörnyű történetek az emberi felelőtlenségről ... Agyonvágta az áram... ilyesmi ... PEER Vannak.

PAPA Én, ha bemegyek egy lakásba, mindig az elektromos csatlakozókat nézem meg. Azoknak az állapotát mindent elárul egy lakásról.

PEPE Szereléshez is ért?

PAPA Ez a szakmám. Állítólag. Különbözően csak pincér vagyok mostanában.

PEPE Van itt egy rossz konnektor, és nem tudom, mi a baja.

PAPA Hol?

PEPE Nem, nem akarom kihasználni a kedvességét ... PAPA A kihasználatlan képességek világában élünk.

Én ezt nem szeretem. Ha tudok valamit, csináljam. PEPE Előbb megmutatom a lakást.

PAPA Jó. De aztán mutassa meg azt a csatlakozót is. PEPE Ez itt a fürdőszoba. Vigyázzanak, lépcső van.

Süllyesztett fürdőkád. Egy egész család meg tud benne fürödni egyszerre...

Bemennek. Aztán kijönnek. A gyerek lemarad, bámulja Labut

Ez itt egy német stílusú L alakú folyosó. Ilyesmit csak a húszas években ,építettek ... Erről nyílnak a mellékhelyiségek. A házat nyilván egy berlini építész tervezte... A lakás olyan, mint egy tükör, az egyik felében minden megismétlődik, csak kicsinyítve. Van egy gardrób, amit szobának is lehet használni. Meg egy szoba, amit nem használunk. Tele régi lommal. A kulcsa elveszett... Es egy loggia ...

Bemennek, csak Pepe hangját halljuk

...ez a lakás egy vízfejű szörny... egy loggia, magában... minden nélkül... egy tökéletes loggia .. . alatta egy régi kert... amit felvert a csalán, a páfrány és a vadsóska ... egy rózsalugas, ledől szobrok... fölötté el lehet látni végig... a város esti fényei ... Csontvázakat találtak ott, meg lőszereket nemrég... halott német katonák... A város szép időben tisztán látható... az északi vasúti hídig .. . sőt tovább ...

A gyerek kint maradt, egyre közelebb jön Labuhoz, aki rámosolyog, pofákat vág, miközben borotválkozik. Kriszta jön ki a konyhából. Megáll Labu előtt. Észre-veszi a vörösboros üveget. Beviszi a konyhába. Aztán megint kijön, nagykabátot vesz

LABU Elmész?
KRISZTA El. (Kimegy)
PEER Eltűldözöd.

LABU ,Én?

PEER Ti.

LABU Én csak kedves vagyok hozzá.

PEER Ezt 'magad sem hiszed.

LABU Hazudnék neked?

PEER Feltétlenül, gondolkodás nélkül és mély meggyőződéssel. (Egy képes újságot olvasgat)

Csöngetnek. Labu megy ajtót nyitni

HANG Jó napot kívánok. Bojszolgálat. Itt tessék alá-írni.

LABU (Peernek) Adj egy húszast.

PEER Csak százasom van.

LABU Add ide. (Odaadja)

HANG Köszönöm. Nagyon szépen köszönöm. És boldog ünnepeket.

LABU (behozza a csokrot. Benne cédula) Miféle ünnep van ma?

PEER Semmiféle.

Labu ránéz

Nálunk a hétköznap is ünnep.

LABU (kiveszi a cédulát a csokorból) Kinek van ma születésnapja?

PEER ,Nem kéne vízbe tenni?

LABU Minek? Úgyis el fog hervadni.

PEER Hát tényleg nem tudod?

LABU Mit?

PEER Amit az előbb kérdeztél.

LABU Nekem nincs.

PEER (halkan) Nem tudom, mért esik annyira nehezemre kimondani.

LABU Nem hallom.

PEER Anyád születésnapja van ma. Néha cserben-hagyja az embert az anyanyelve. Néha az anyja is.

LABU Te küldted?

Csönd

Egy halottnak?

Peer megrázza a fejét. Pepe jön vissza a látogatókkal. Csodálkozva ;néz a rengeteg rózsára az asztalon. Labu megvonja a vállát

MAMA (a gyerekeknek) Gyere, kisfiam.

Az nem megy

Gyere, mert baj lesz. Az

nem mozdul

Kapsz egy pofont.
PAPA Anyus.

A gyerekek az apjához szalad

PEPE Ez az öcsém szobája, de nem érdemes bemenni.

Bemennek. Csöngetés

LABU (ajtót nyit) Máris?

Férfi jön, zsákokkal

Péntek?
FÉRFI Szerda.
LABU Pénz?
FÉRFI Még hozok egy zsákkal. (El)
PEER Segítsek?
LABU Ne. (Bevonszolja a két zsákot, és a falnak támasztja)
PEPE (jön ki a látogatókkal. Észreveszi a két zsákot. Az egyikbe belerúg) Itt a konyha. A régi rendszer-ben még tudtak konyhát építeni. Tágas, világos, barátságos. Mögötte egy cselédszoba ... Gyerekkoromban beköltöztem, és máig nem tudtam lemondani róla ...

Bemennek

PEER (amikor egyedül marad Labuval) Számomra ti valóságos csoda vagytok. Nézek téged... borotválkozó... és milyen ügyesen borotválkozó... nem is tudod, milyen bonyolult műveleteket hajtasz vég-re gondolkodás nélkül... Egy kis plazma borotválkozik ... Külön-külön ismertem őket... aki nemzett, és aki fogant téged... Ismerem minden hajlatodat ...
PEPE (jön ki a konyhából a látogatókkal) És most következik a legnagyobb szoba, az úgynevezett „nagy-szoba”. (Kopogtat Zizi ajtaján) Kedvesem, itt van-nak a hirdetésre, szabad bejönni?

Csönd

(Lenyomja a kilincset, de az ajtó be van zárva) A hügom gyengélkedik. Csak egy pillanatra lépnek be hozzád, csak egy röpke pillanatra!

Csönd

Ez tehát az úgynevezett nagyszoba. Ez volt a szüleink szobája — hajdan, a régi, elsüllyedt időkben. Itt minden bútorhoz fűződik valamilyen emlék, itt minden bútornak külön neve van. Nyisd ki! Például az „üvegasztal”. Nem tudnám megmondani, mért üvegasztal: formára ovális, lábai dór oszlopok, talpazatát kalapált, domború rézlemez borítja. Zizi! Az-tán itt van a „kihúzható fiók”. Hiszen a fiókok mind kihúzhatóak! Azt hiszem, azért adtuk ennek a fióknak ezt a nevet, mert a többi már dugig volt mindenféle titokzatos papírokkal, hogy kihúzni se lehetett. Apa teleírt pár perc alatt vagy tíz-húsz oldalt. Aztán benyomta valamelyik fiókba. A levelek, az igazolványok közé. Ha az egyik levél vagy igazolvány felágaskodott, a fiók már akadt... És itt vannak kérem szépen a szülői ágyak. Három. Nem mintha szüleink nem szerették volna lágy hitvesi szerelemmel egymást... Nyisd ki! ...hanem csak így alakult... Egy ágy innen, a „nagyágy”, mely valamivel kisebb, mint a másik, viszont folyton azon üldögéltünk, mert volt rajta egy besüppedés, és mi harcoltunk azért a besüppedésért ... aztán a „forgatható” ágy, mely réges-rég nem forgatható, és az „összecsukható”, mely szintén nem összecsukható ... Két külön ágy, két külön sarokban, és köztük

a roppant íróasztal... (Belerúg az ajtóba) Zizi! ...a roppant íróasztal, képzelhetni, mennyi fiókkal... Megölöm! ...és a fiókokban piszkozatok piszkozatai, vázlatok vázlatai, jegyzetek jegyzetekhez ... 0110, toll, radír, soroljam? Üveggolyók, puskagolyók, vagyis töltények egy acélszürke egyenruhához csatlakozó szolgálati fegyverhez ... A falakon képek: emitt az anyaságot ábrázoló rézkarc, amott halászkok, kohászok, martinászok vonják a partra gazdag zsákmányukat, de a legszebb az a vérvörös kakasviadal... halványzöld alapon... (Belerúg az ajtóba) Zizi! ... Volt, amikor apánk épp nem gyötörte, az írógépet, csak járkált föl-alá, mint a ketrecbe zárt vadállat ... Arcán finom remegések futottak át, mint a szavannai szél... keze ökölbe szorult, rángott az arca, motyogott valamit... ilyenkor jobb volt nem az útjába kerülni ... (Az ajtóra) Beteg a kicsike.

A látogatók közben köszönés nélkül elmentek

(Labunak) Te meg vidd le a szemetet. Három napja csak rád vár.

Labu kihozza a konyhából a szemetesedényt. A dugig telt vödörből potyognak a szemetek. Peer és Pepe Labu után néz

Mit forgatsz te a fejedben?
PEER A szemgolyómat. A véres szemgolyómat. Én nem vagyok az apád. Hozzám nem kell idomulnod, és elvetned sem kell engem. Egy látogató vagyok — mint a többiek. Ne gyűlölj. Ne is szeress. Viselj el.
PEPE (felvesz egy rózsát az asztalról, és öntudatlanul játszik vele) Tegnap megint kotorásztam. Szoktam kotorászni. Ha egyedül maradok a lakásban. Járkálok és kotorászom. Megvannak a hadi útjaim ... Le-ülök a földre, dobzókat húzok magam elé ... és kotorászom, anélkül hogy odafigyelnék.... Mindent szépen kiveszek, és mindent visszarakok ... Ha meg-kérdeznél, mit találtam, azt hiszem, bárgyún néznék rád ... A múltkor találtam valamit, ami rád vonatkozik... Tudod, mit? (Most veszi észre a kezében tartott rózsát) Ez hogy kerül ide?

Csöngetés

(Rohan ajtót nyitni) Egyre jobb! Egyre jobb! Tessék befáradni. A hirdetésre?
MUNKÁS Jó napot kívánok. Meghoztuk a zongorát. PEPE Jöttek megnézni a lakást?
MUNKÁS Meghoztuk a zongorát.
PEPE Mondom: a hirdetésre jöttek?
MUNKÁS Jó napot kívánok. Meghoztuk a zongorát. PEPE Ez a rossz lépcsőház. Itt két lépcsőház van, teljesen egyformák.
LABU (nyomakodik be a munkások mögül a teli szemétdörrel) Zongora! Koncertzongora!
PEPE Miről beszélsz?
LABU Blüthner.
MUNKÁS Gyönyörű darab.
PEPE Csöndet kérek!
LABU A zongorát egy évre kölcsönöztem. Neked csak a szállítást kell kifizetned. Ide fogjuk tenni. PEPE Hova?
LABU Ide. Itt van a legjobb helyen. (És a teli szemétdörrel az asztalra teszi)
PEPE Mivelhogy költözünk.

Labu sarkon fordul, és bemegy a szobájába

MUNKÁS Hanem hát van egy baj.
PEPE Micsoda?
MUNKÁS Itt nem lehet felhozni ... Csigalépcsőn nem lehet.
Nem is szabad. Nem szabályos.
PEPE Életemben nem hallottam ilyet.
MUNKÁS Sérülne az objektum.
PEPE Semmi közöm hozzá ...
MUNKÁS De egy módon mégis lehetséges volna. PEPE Éspedig?
MUNKÁS Az ablakon át. Az egyik lakószobán keresztül.
Amelyik az utcára néz.

PEPE Úgy nyilván sokkal könnyebb.
MUNKÁS Nem veszélytelen, de könnyebb.
PEPE Maga viccel.
MUNKÁS Én nem viccelek.
PEPE Én se.
MUNKÁS Csigával.
PEPE Csigával.
MUNKÁS Kötéssel.
PEPE Kötéssel.
MUNKÁS Kár, hogy nem mondta, hogy csigalépcső. PEPE
Többé fog kerülni?
MUNKÁS Igen.
PEPE 'Biztos, hogy itt nem lehet felhozni?
MUNKÁS Darabokban esetleg.
PEPE Mondja, miről beszélgetek én most magával?
MUNKÁS Itt a szállítólevél, ha látni akarja. PEPE Vigyék
vissza.
MUNKÁS Rendben, csak tessék kifizetni a szállítást. PEPE
Akkor is ki kell fizetni a teljes szállítást, ha visszaviszik?
MUNKÁS Igen. Ez logikus. Valakinek fizetni kell. PEPE De
mért pont én legyek az a valaki?
MUNKÁS Nekem mindegy, hogy ki fizeti ki, csak ki legyen
fizetve.
PEPE Értem.

Labu jön, Pepe fehér inge van rajta

Gyere közelebb. Még közelebb. *(Leveszi Labu zakó-ját, ingét, az inget az asztalra dobja, a zakót vissza-adja Labura. Labu leveszi a zakóját, visszaveszi az inget. Pepe pofon vágja Labut, leveszi róla az inget, visszaadja rá a zakót, és a kijárat felé fordítja)* Most már mehetsz. Selyemfiú.

Labu elindul

Ja persze ! Az üveg borért az ötvenesed ! *Labu*

elveszi a rongyos ötvenest, és el

MUNKÁS Most mi legyen a zongorával?
PEPE Hozzák fel, természetesen. Jó lesz télire, tüzelő-nek.
MUNKÁS A lépcsőházban?
PEPE Hát persze.
MUNKÁS Maga vállalja a felelősséget?
PEPE Hát persze. MUNKÁS s
ki is fizeti?
PEPE Hát persze.

A doktor újságot olvas, valami tetszik neki, felírja, nevet. A munkások kimennek

Te fogod kifizetni.
PEER *(felnéz)* Miért? Én nem tudok zongorázni. *(És ír tovább)*
ZIZI *(kijön a szobájából)* Bocsánatot akarok kérni az előbbi
viselkedésemért ... Ideges vagyok ... De nem fog többé
előfordulni ...
PEPE *(Peertől)* Hallod ezt?
PEER Tessék beszélgetni. Tessék leülni és beszélgetni.

Csönd

Ha bárki egy gyanús mozdulatot tesz, én azonnal lövök.
PEPE De miről beszélgetünk?
ZIZI Szeretnék bocsánatot kérni, Pepe. Tudom, hogy nagyon
gyerekesen viselkedtem ...
PEPE Jól van, mindegy.
PEER Mért nem hagyod, hogy bocsánatot kérjen? Szeretne
tisztességesen bocsánatot kérni tőled. ZIZI Boruljak a földre,
azt akarod?
PEPE Dehogy akarom ... *(Feláll)* Meg kell néznom, hogy mit
csinálnak ezzel a zongorával ... még tönkreteszik ...
ZIZI Miféle zongorával?
PEPE Ne csinálj úgy, mintha nem tudnál róla. ZIZI
Én? Miről?
PEPE *(Peernek)* Látod?
PEER Mit?

Pepe legyint, kimegy

ZIZI *(Peertől)* Zongora?
PEER Az.
ZIZI El kell menni, el kell menni innen.
PEER Hozzám tetszik beszélni?
ZIZI Nem tetszik ,érteni?
PEER Tetszik, csak nem tetszik.
ZIZI Várj, te velem jössz, te fogsz 'egy darabig eltartani.
Nekem nincs szakmám. Be kell fejeznem az egyetemet.
Majd beiratkozom a Sorbonne-ra. Te orvos vagy. A jég
hátán is megélsz. Nem foglak meg-csalni. Elmegyünk.
PEER És mikor indulunk?
ZIZI Holnap. Egy hét múlva. Egy hónap múlva. Mi-nek vagy
te itt? Nem mindegy neked, hogy hol élsz? PEER Azt hiszem,
nem mindegy.
ZIZI Ne fenyegezz. Azt akarod, hogy tőled is féljek?
Figyelmeztetek, hogyha én félni kezdek valakitől, az
életveszélybe kerül. Félelmemben halálosan meg tudok
marni valakit. Én tele vagyok méreggel. Engem vert az
apám, mikor őt megalázták. És neki jobban fáj, mint
nekem.
PEER Szeretlek, Zizi.
ZIZI Ha akarod, Bolognába megyünk. Van ott valaki, aki
gyorsan elintézi a papírokat. Csak el, csak el! PEER De
miből?
ZIZI A múltkor valami hatszázezerről hadováltál. Az most hol
van?
PEER A bankban.
ZIZI Na látod.
PEER Örökölni fogjátok. Hárman.
ZIZI Nem örökölni akarok, hanem élni ! Örökölni már eleget
örököltem.
PEER Velem?
ZIZI Te szeretted anyát.
PEER Őt mindenki szerette.
ZIZI Én is ettem, én is zabáltam belőle. Kannibálok vagyunk.
(Sír) A gyönyörű forró combjait néztem, és szerettem volna
visszabűjni!
PEER És a bútorok?
ZIZI Azok itt maradnak. Azokhoz senki egy ujjal nem fog
nyúlni, mert velem gyűlik meg a baja.
PEER A bútorokat szét fogják hordani.
ZIZI Nem fogják széthordani. Majd kihozatom őket magam
után. Dániában fogunk élni, hisz mindketten szeretjük az
északi klímát. Gleccserek. Nagy, hűvös tavak. Fát vágsz az
udvaron, befűtesz ... Kint vonítanak a kuttyák ... *(Pici
szünet után)* Neked ilyen névvel Ibsen-darabban kéne
játsszanod.
PEER Doktor Peer Gyula. A nevemről nem tehetek.
Legfeljebb annyiban, hogy nem változtattam meg, mint
egyesek.
ZIZI Ne személyeskedjen, hallja?
PEER Az érdekes az, hogy a nevem valóban visszahat
az életemre. Gondolom, többé-kevésbé mindenkié. És
ha igaz, némi északi vér is csörgedezik az ereimben. ZIZI
Mellébeszél, folyton mellébeszél.
PEER Megteszem, ami tőlem telik.
ZIZI Adok egy hetet.
PEER Mire?

Pepe jön vissza

ZIZI Na, sikerült?
PEPE Micsoda?
ZIZI Fontoskodni.
PEER *(az asztalra mutat)* Színhús. Már bűdösödik. Jégre kell
tenni.
PEPE Álmodsz, Gyula? Álmodsz?
PEER Dehogy. Próbálok összefüggően gondolkodni. De nem
megy.
PEPE *(nézi őket)* Ez megint valami összeesküvés.
ZIZI Azon tanakodtunk, hogy mi legyen vacsorára. Van
néhány kicsirázott krumpli meg egy penészes hagyma a
spázzban; savós tejezske, avas vaj, ami rácsurgott a
frizsiderre; egy lottyadt paradicsom, sőt kettő, übübaba,
csontszáraz petrezselyem, ilyesmi, és egy kis vüszterszós
is, drágám!
PEER Elmegyünk valahová. Meghívom az egész társaságot.

ZIZI Ilyen állapotban én nem megyek sehová. A bűntudatodat te ne dolgozd le rajtam. Es ne pazarold a pénzed. *(Patetikusan mozdulatlán)* Nem mászom lép-csót a kedvetekért!

PEER A séta jót fog tenni.

ZIZI Nem érzem jól magam. Menjetelek nélkülem. Az-tán majd szépen megdöglöm itthon egyedül.

PEPE *(Zizit utánozva)* Rosszul vagyok. Rosszul vagyok. Szédülök. Fáj a méhem. Elmaradt. Megint. Fáj. Szédülök. Ver a szívem. Olyan furcsa, hogy ver. Ver. Ut.

Jön Kriszta egy nagy csomaggal. Nem tud átmenni, mert Pepe játék közben mindig elé ugrik. Labu is visszajön, de a lakás belsejéből — a szobája ajtajából nézi végig a bátyja őrgöngyését

PEER Hívunk egy taxit.

ZIZI Mitől félsz?

PEPE A bordáimat üti. Viszketek. Folyik a taknyom. Én vagyok a ti beteg hügcskátok. Nem kapok levegőt. Lement a vérnyomásom.

ZIZI Úgy van.

PEPE Almomban elváló német igekötő voltam. Szörnyeket szültem anyám ölébe. Szédülök. Jöhet, még, még, gyötörj, szidalmaz, még, még, még ! Jó, jó, jó, jó! Hadd kérjek bocsánatot, bocsánatot! Tudom, gyerekesen viselkedtem. Addig is velem vagy, míg bántasz ! Csak te érthetsz meg engem, senki más!

Csönd, már azt hiszik, hogy vége

Kedvelem az orvosokat, a banktisztviselőket, az örülteket, az asztalosokat, a henteseket, a költőket, a focistákat, a házizsarnokokat, a szenteskedőket, a ki-ugrott papokat, a villamosmegálló rémeit, a sirrab-lókat, a hajnali sofőröket, a munkásmozgalom indulóit. Imádom a rácpontyot és mindent, ami zsíros, szaftos és tunkolnivaló. Imádlak téged is, Labu baba. Imádlak. Itt jössz ki. Édes vagy. Mióta is irod ezt a szar kis darabodat? Édes vagy. Túl édes vagy. Az ártatlan szemével mit néz ez? Mikor a papa szíjjal kergetett minket a lakásban, mert a vöröskönyvet olvastuk a *Toldi* helyett, akkor persze engem vert meg, téged nem lehetett, mert te olyan érzékeny vagy ! Téged nem volt szabad sohase bántani ! Te kaptál sonkát is, te édes! *(Zokog, a földre veti ma-gát, és úgy kúszik Peer lábához)*

A munkás megjelenik az ajtóban

Nem találok a könyveimet... egy könyv sincs ott, ahová teszem... Nincsenek meg a könyvek ... meg-bukom ... meg fogok bukni ... nem megyek vizsgázni ... nem megyek... nem megyék ... rosszul vagyok ... én vagyok a ti beteg hügcskátok ... *(Ki-fűzi Peer cipőjét, és lehúzza a lábáról) ...ápolja-tok ... ápoljatok engem... (Csókolgatja Peer cipőjét)* Verdun, Wagram, Waterloo ! *(Eldobja a cipőt)* Chalons-sur-Marne, Szevasztopol, Szalamisz ! *(Hirtelen észrevesz az orra előtt egy szemétdarabot)* Mi-csoda mocsok van ittl! *(Finnyásan felcsippenti, és fel-áll. Labuhoz, a saját hangján)* Hát te? Hol jöttél be?

LABU Bemáztam az erkélyen.

ZIZI Megörültél? És ha leszakad?

Kriszta leveszi a személtládát az asztalról, és beviszi a konyhába. Labu utánamegy. Kriszta egy vázával jön vissza, a rózsákat a vázába teszi. Labu mindenhová követi, mint az árnyék

Hol tartottunk?

PEER Hogy milyen mocsok van itt. ZIZI

Szereted, nem?

MUNKÁS Bocsánat...

ZIZI z a te második otthonod.

MUNKÁS Elnézést...

PEPE Mit akar?

MUNKÁS Itt volnánk ...

PEPE És?

MUNKÁS Szeretnénk behozni ...

PEPE Hozzák be.

MUNKÁS .De hova?

PEPE Ide.

HÁZMESTER *(bejön kopogtatás, csöngetés nélkül)* Le-

horzolták végig a friss vakolást! Maguk fogják ki-fizetni!

ZIZI Már megint itt van ez a vén ávós? HÁZMESTER Ennek utólagos következményei lesznek.

A munkások hozzák a zongorát. A következő dialógusok alatt félrehúzzák az asztalt, és a lábukat be-csavarozzák a zongoratestbe. A zongora a szoba kö-zepére kerül

Égész éjjel gépel valaki, már több bejelentés jött, hogy az ismételt figyelmeztetésre se hagyta abba ... ZIZI Itt van még? HÁZMESTER Ne kétlenkedjenek, megtesszük a meg-felelő intézkedéseket, folyton megy a mosógép ... a fürdőszoba maguk alatt folyton beázik ... a szárító kulcsa is elveszett... maguknál volt utoljára ... itt el van torlaszolva a lakásbejárat ... ez tűzrendészeti-tilos, kérem... és most ez a zongora...

PEPE A zongora is tilos?

HÁZMESTER A kedves papa se tudott ám rendesen köszönni az embernek, mindig olyan szórakozott volt vagy milyen...

Rendes ember volt, csak köszönni nem tudott...

ZIZI Fogja már be a száját!

HÁZMESTER Jön-megy mindenki, nagy itt a vendég-járás ...

PEPE *(felüvölt)* Állj!

Mindenki megdermed

(Elégedetten körülnéz) Most már folytathatják.

HÁZMESTER Nagy itt a vendégjárás, az itt alvás... be kell ám jelenteni ... nem úgy van az, hogy csak úgy jönnek-mennek, erre vannak mindenféle törvények is ...

MUNKÁS Kész vagyunk. *(Pepéhez)* Itt tessék aláírni.

Pepe Labut figyelni, aki az ajtajának dőlve őt nézi

ZIZI Írd alá.

PEPE Mosolyog.

ZIZI Én is aláírhatom?

MUNKÁS Nekem mindegy, hogy ki írja alá, csak olvasható legyen.

ZIZI Akkor én nem írhatom alá.

PEPE Mosolyog.

KRISZTA Most elmegyek.

PEPE Retkes a nyaka...

PEER Mennyi lesz?

MUNKÁS Maga írja alá?

PEPE Elnézést, máris ! Kicsit elkalandoztak a gondolataim.

Mennyivel tartozom?

MUNKÁS Tud olvasni?

PEPE Mit mond?

MUNKÁS Ide van írva.

PEPE Jól van már. *(Aláírja, pénzt ad)* Meg van elégedve?

MUNKÁS Meg. *(El, a házmasterrel együtt)*

KRISZTA Most pedig tényleg elmegyek.

PEPE Miért?

KRISZTA Jobb.

PEPE *(vészjósló nyugalommal)*

Túl sok minden kezd történni egyszerre.

Az ember már azt se tudja, hova kapjon.

Lassan már nem tudom, mit miért csinálók, Írok

alá, fizetek ki. Mért üvöltözöm?

Üljön mindenki le.

Üljön mindenki le!

Csöngetnek. Senki se mozdul. Újra csöngetnek

Nem vagyunk itthon ! Nem vagyunk

Itthon!

A doktor leül egy székre, átveti a lábát, rágyújt egy cigarettára

Te meg mért fűjod Kriszta arcába A
füstöt, mikor jól tudod, hogy Mennyire
nem bírja?

*Peer döbbenet körül néz, Kriszta elég távol áll tőle, de azért
elnyomja a cipőtálpán a cigarettát, és pillanatnyi gondolkodás
után unottan a földre ejti*

Örülök, hogy így együtt vagyunk.
Bejelentéssel tartozom.

Zizi!
„Hozd be a szamovárt” — ahogy apa szokta
Volt mondani — „hozd be, és állítsd az asztalra!”
Csinálunk teát.

Zizi nem mozdul

Csinálunk teát.

Zizi nem mozdul

Nem hallod?

*Zizi kimegy a konyhába, kisvártatva visszajön egy
szamovárral, amit az asztalra állít. Pepe csodálkozva néz rá*

Ez hol volt? Mi ez?

Csönd

Pörög a motor, elkapja az ember
Ingujját, és letépi a fél karját is
Végül. Labu, mosolyogsz? Labuka?
Az ártatlanság maga, nem igaz?
Nos, azt mondtam, bejelentéssel tartozom. De
voltaképpen nem tartozom semmivel ...
ZIZI Ha nem tartozol velem, amit helyeslek — Akkor
hagyd is el.
PEPE Mégis meg kell lennie. És most. Különben Mit
szegezhetnék, mit szegezhetnék
Szembe veletek?

Csönd

Elveszem Krisztát feleségül.
ZIZI Mi kényszeríthet, te szerencsétlen?!
KRISZTA Nem kellett volna! (*Kezét az arca elé kapja*)
ZIZI Ha megnősülsz, én innen ki nem mozdulok. PEPE
Nagyon helyes. Fel voltam készülve rá.
Én se költözöm. Nem érdemes. Rájöttem már.
Ez a lakás egyre többet fog érni.
Ez logikus. Minek elmenni?
ZIZI Akkor viszont cserélünk. Még ma!
PEPE Nem érdemes. Hónapokig könyörögtem
neked, hogy
Nézzél meg egy csodálatos cserelakást.
Erre rám uszítottad a rendőröket az utcán. ZIZI
Én?
KRISZTA Fáj a fejem ... kérlek ... könyörgök ... PEPE
Igen, te, úgy gondoljuk ...
KRISZTA Könyörgök ...
PEPE Meg kell lennie.
Gyere ide hozzám.
Kérsz gyógyszert?
Meleg tejet igyál, az szokott segíteni.
KRISZTA Már ittam.
PEPE Hogy lúktet a halántékom! Mint egy kopoltyú! És
milyen cserepes a szád!
PEER Én csak egyet nem értek, drága gyermekeim. Mért nem
beszéltek egy jó építéssel?
Az kiszámítaná, hogyan kell a lakást
Három egyenlő részre felosztani.
ZIZI Tönkretenni falakkal?
PEER És ha nem fogsz itt élni, akkor jobb lesz? Akkor
nem lesznek falak, de te sem leszel. ZIZI Jobb lesz,
sokkal jobb lesz!
PEER És az is lehet, hogy az új tulajdonosnak
Több esze lesz, mint nektek, és falakat épít.
ZIZI Az az ő dolga! Az emlékeim tisztasága a lényeg.
Cserélünk.

PEPE Rendben.

ZIZI Ha azt mondd, rendben, akkor maradunk. Nincs
nekem erőm kimozdulni innen. Se kedvem.

PEPE Nem jelentettem volna be, amit jelentettem, Ilyen
gyermeket és ünnepélyesen, Hisz nincs az ilyesmire
semmi szükség. Nos, korrigálok: *tegnap elvettem* Krisztát,
és Nyomás okom volt rá: ő már a feleségem, Úgy
nézettek rá, és ne bántsátok ...

KRISZTA Pepe, ne! Inkább elmegyek!

ZIZI Mindegy, ha százszor is a feleséged.

Minden mindegy. Ha maradsz, megyek, ha mész,
Maradok. Ennyi az egész. Különben gratulálok! A
bátyámon akkor szokott erőt venni, Hogy azonnal meg
kell nősiülnie, Mikor a női teherbe esnek látszani.

PEER Nem esnek látszani, hanem látszanak esni.

ZIZI Ne oktass engem, te pojáca! Abból Akarsz itt erkölcsi
tökét kovácsolni

Magadnak, hogy az apám százezer éve feljelentett, És erre
kirúgtak az állásodból?

PEER Én ezt soha nem mondtam ...

ZIZI Menj ki a spájzba, a száraz kenyerek mellett Van egy
műanyag zacskó, tele piros dobozokkal. Kipattintható,
piciny piros dobozok, Tele csillogó fémekkel, rubinnal...
Ott Porosodnak a kövön ...

PEER Mit akarsz ezzel mondani?

ZIZI Ők vállalták, vállalták legalább. Ők Benne
voltak. Nem mutogattak rád, hogy Tönkretetted
az életüket ... Te túlélő vagy, És mint ilyen,
rothadtabb, mint ők, akik Porrá égtek egy állami
Kazánban ... Te szívod a vérüket, nem ők A
tiédet!

*Peer halálsápadtan feláll, felölti a kabátját, fogja az orvosi
táskáját, és elmegy. Csönd*

PEPE Ez most mire volt jó?

ZIZI Majd visszajön. Én háborút üzenek.

Különben semmi bajom senkivel, fő, Hogy a
hadüzenet megtörtént, ez Megnyugtat, és
nyugalomra most Nagy szükségem volna.
Mik ezek a rózsák, mik ezek? Nézem őket, nézem, De nem
értem.

(*Labunak*)

Te meg mit hallgatsz, mint a sír, már Jó
ideje? Rágódsz a hülye regényeden? Nem
ártod bele magad semmibe, mi?

LABU Pedig a vége már tiszta. Teljesen Kész van a
fejemben. Csak azt nem tudom,
Ami közbe van. Tudod, nem a legvége a leg-Nehezebb,
hanem ami a legvége előtt jön. Az igazi befejezés ugyanis
a
Befejezés előtt van, éppen úgy,
Ahogy csupán a kezdet után kezdődik
Az igazi kezdet, mert hiszen a folytatásban Van a
lényeg, a folyamatban, ami Kezdetet kezdetté és
véget végé Tehet.

ZIZI Jobban tennéd, ha pár napig nem
Mutatkoznál.

LABU Miért?

ZIZI Te mérgesítettél fel.

Ha nem hallgatsz olyan megátalkodottan,
Akkor én sem húzom fel magam. Nem kellett
volna *így* beszélnem. Majd felhívom, és
bocsánatot kérek. Minden visszatér a régi
kerékvágásba. Úgy élünk, mint eddig.

PEPE Azt már nem. Sem úgy, mint eddig, Sem
úgy, mint ezután képezed.

LABU És mi bajod velem?

ZIZI Túl sok ahhoz, hogy nevén nevezzem, De túl
kevés is, nem tesz ki egy egész Embert.

LABU Nevezd nevén.

ZIZI Van Dél-Afrikában egy érdekes,
Egy dögöt utánzó növény. Virág.

A színe és szaga a rothadó húséhoz hasonlít, A szirma szőrös és lila.

LABU *(megszagolja a bélszint)*
Ez volnék én?

Zizi bólint

A bélszín bűdösödik, és ettől a nehéz és Édes rózsailattól olyan orrfacsaró.

ZIZI És a prém?

PEPE Milyen prém?

ZIZI A prém, a prém, amit mama az angol királynő Fogadásán viselt.

LABU Nem tudom, mire célzol. Nem voltam ott a Fogadáson. A vöröskeresztnek odaadtam pár Rongyot. Ha erre célzol.

ZIZI Én a prémről beszélek, nem a vöröskeresztről! LABU Anya ugyanígy tett volna, ő is a vöröskeresztnek Adta volna.

ZIZI Kit érdekel az a rohadt vöröskereszt!

PEPE Mi ez a vöröskereszt-hisztéria?

LABU Jött egy öregasszony, nagy kék műanyag zsákokkal A vöröskereszttől.

PEPE Na és? Mikor?

ZIZI Erre ő kipakolta a szekrényeket. De én a Prémről beszélek, amiben anya megjelent az Angol királynő fogadásán 1961-ben!

LABU Jött egy öregasszony, kék műanyag zsákokkal. ZIZI Visszahoztam a bizományiból.

PEPE Egy szót sem értek.

LABU Valami jótékonyági bazárról beszélt nekem, Es hogy ismerte anyát ...

PEPE Ismerte anyát?

ZIZI Mi ez a rózsza? Ez a rózsza? A rózsza?

Vagy ez is az esküvői vacsora része?

Hisz ez most egy esküvői vacsora,

Ezt ne feledjük, ha nincs is mit enni!

Egyébként van egy nagy bődön mustár a spájzban, Es lekvár is, kicsit beszáradtak már ...

Hozhatom?

LABU Anya születésnapja van ma. Valaki küldte, Aki nem tudta, hogy ... hogy ...

Hogy nincs már közöttünk ...

(Zizinek)

Persze te elfeledted.

ZIZI Mert nem beszélek róla?

Mert nem osztom meg veletek az iszonyatot, Amit a szívemben érzek?

Veletek megosztani valamit, amit az ember érez?

Nézzétek meg a szobámat, nézzétek!

(Kítárja a szobája ajtaját, a bútorokon mindenütt gyertyák)

Ki küldhette neki? Ki lehetett? És honnan?

Nincs feladó?

LABU A boy elrohant. Felhívjam őket?

ZIZI A, mit változtat az? LABU

Most mi legyen? PEPE Engem

kérdezel? ZIZI Te vagy a

családfő.

PEPE Éhes vagyok. Vacsorázzunk.

ZIZI Kihozzam a gyertyákat?

PEPE Igen.

(Elégedetten körülnéz)

Gyertyafényes vacsora lesz.

És Kriszta mellettem foglal majd helyet!

ZIZI Kit érdekel!

Kihozzák a gyertyákat, és az asztalra teszik

PEPE Terítsetek.

A lányok — csendesen csörömpölve az eszközökkel — terítetek

Hát akkor elmondom én is.

Pedig nem akartam.

(Elhallgat)

LABU Igen?

PEPE Elmondom, pedig nem akartam.

LABU Igen?

PEPE A minap felhívott egy öreg antikvárius, apa Jó barátja, valaki, aki mindig félretette Neki a ritka könyveket. Azt mondja, Doktor úr, mindig így hív, doktor úr, Valami szörnyű dolog történt ... alig Találak szavakat ... Igen? — kérdeztem Kissé türelmetlenül. — Egy fiatalember, Egy fiatalember, behozott egy egész Bőrönd könyvet, nagyrészt a professzor úr Munkáit, a professzor úr ex librisével, A professzor úr javításával... Micsoda Érték! Micsoda érték! Nem hagytam, hogy Kirakják a polcra ...

LABU És?

PEPE Csináljunk feljelentést? — kérdezte tőlem --, Vagy vissza tetszik vásárolni?

LABU Es erre te?

PEPE Elmentem, és visszavásároltam az egészet. LABU Mért nem jelentetted fel az illetőt? PEPE Téged feljelenteni?

LABU Én lettem volna?

PEPE Ez kétségtelen.

LABU Annyit elismerek, hogy lehettem volna én Is. De nem én voltam.

PEPE Te voltál. Ez, sajnos, bizonyítható.

LABU Én különben is rég nektek adtam a részemem. ZIZI Nem adhatod oda, amit el se vehetsz. LABU A broszuragyáros fiai. Írok egy regényt.

Csöng a telefon. Egy öreg, reszkető hang,

Az antikváriusé — balzaci figura, bőre,

Mint a pergamen, a hangja rekedten suttogó ... ZIZI

Nem fogod megüszni ennyivel.

Csöngetnek

PEPE Na, mégis visszajött.

LABU Ó nem csöngetne.

(Megy ajtót nyitni)

Téged keresnek, Pepe!

PEPE Ki az?

(Odamegy az ajtóhoz)

Ilyenkor?

Mit akar?

Írjam alá?

(Egy nagy paksamétával jön vissza)

Finom utalás arra, hogy ma sem méltóztattam

Befáradni a munkahelyemre.

(Észrevesz egy szemüveget az asztalon)

Itt felejtette a szemüvegét. Nem

juthat messzire nélküle.

Biztos, hogy visszajön.

Labu felveszi Peer szemüvegét egy pillanatra, és utánozni próbálja

LABU Én nem haragszom itt senkire. Csak azt bánom, hogy valahol elveszítettem a személyiséget. Nem tetszett látni a személyiséget?

Pepe most vesz észre egy hosszú, fekete, prémszegélyes télikabátos urat, aki egy ideje már ott álldogál mögöttük, és mosolyog

PEPE *(lekapja a szemüveget Labu orráról, és az idegenhez fordul)* Maga hogy kerül ide?

HUNYADI A hirdetésre jöttem. Hunyadi.

PEPE Tudja maga, hogy hány óra van?

HUNYADI Hunyadi vagyok. Fél kilenc.

PEPE A hirdetés már érvénytelen.

HUNYADI Értem. És félórája is érvénytelen volt, ami-

kor először csöngettem, és azt kiabálta egy hang:

„Nem vagyunk itthon! Nem vagyunk itthon!” PEPE A

kérdés jogos. Akkor még érvényes volt. HUNYADI Akkor bejöhetek?

PEPE Nem ajánlom.

LABU Az én vendégem.

ZIZI Kinek a mije?

HUNYADI Ne tévessze meg önöket a ;történelmi név, nem vagyok nagy fejedelmünk leszármazottja. Vállalkozó vagyok. Gyönyörű ez az asztal. Látom, va-

csoráznak. Nem akarom önöket megzavarni, el is megyek. Majd később jelentkezem. Hunyadi. PEPE ,De minek? HUNYADI Kell egy nagy budai lakás. Pénzem van. Mint a pelyva. De nem akarok tovább zavarni. PEPE Helyes.

Hunyadi elindul a kijárat felé

És ha bérbe adnánk magának?
HUNYADI Lát benne fantáziát? Én benne vagyok. PEPE Esetleg megvenné?
HUNYADI Miért ne? Körülnézhetek?
PEPE Szó sem lehet róla.
HUNYADI Miért?
PEPE Csak.
HUNYADI Egyébként a kedves öccse már volt szíves egyszer végigkialauzolni a lakásukon.

PEPE (*Labura néz*) Tessék?
HUNYADI A lakás fekvése kedvező. Közlekedési csomópontokhoz való közelsége ideális. A ház patinás. A környék biztonságos. Földemcsere tervbe véve. A házmester besűgő. Ideális. A szomszéd sánta és magányos. Ideális. A lakók viszonylag jól öltözöttek. A gyerekek előre köszönnek. Ideális.

ZIZI Ez a lakás tele van fantomokkal, uram, ezt ne feledje.
HUNYADI Patkányfogó és poloskairtószert minden mennyeiségben a rendelkezésemre áll. Importáru. Azonkívül van egy ügyvéd ismerősöm, aki kitűnően tud feljelentéseket fogalmazni. A szomszédok hallgatni fognak, mint a sír. A házmester az előbb kapott egy húszast. Ezrest is fog kapni, ha eljön az ideje. A fiacskájának nem kell bevonulnia a hadseregbe — a lányát felveszik a Testnevelési Főiskolára. Az anyósa trafikot nyithat — mi kell még?

ZIZI Mi maga, Isten?
HUNYADI Egyszóval remélhetek? Örülök, hogy megismerhettem magukat. Ennek a lakásnak van hangulata, komolyan mondom. s ez meglepő a mai világban. A hangulat. Papírokra ne legyen gondjuk. Majd jelentkezem. Éz a lakás egy főnyeremény. Boldog vagyok, hogy megismerhettem magukat. (El. *Visszajön*) Es nem vagyok örült. Szavaim fedezetét a svájci bank garantálja. A nációk kiirtották a családomat. Gazdag vagyok. Létezem. Kópók a gazda-sági válságra. Ki nem mondhatom, mit érzek. Még magam sem tudom. Amikor először itt jártam, azonnal megcsapott valami különös ...

ZIZI Aporodott.
HUNYADI Nem, egy emlék. Vagy sejtelem. Egy május elseje. Vakító kék ég. Egy dupla tokás vidám férfiú, a rémület csillámaival a szemében és három kapaszkodó lurkó. Csüngtek rajta, mint a túlérlett gyümölcsök. Integettek kis zászlócskáikkal. Aztán a név-tábla pontot tett a dolog végére. Mindent megértettem.

PEER Maga volt börtönben is, ugye?
HUNYADI Miből gondolja?
PEER A bőre színe ... a tekintete ...
HUNYADI Voltam. Kétszer is. Külön-külön okokból. Másodjára már úgy megnyugodtam, hogy akkor az első se lehetett véletlenül.

LABU Kopogtak. (*Talán csak hallucináció, talán nem. (Innen kezdve Labu kiszakad az „ébren levők közös világából”, mintha álmlában beszélne, álmodná ezt az egészet)*)

KRISZTA Ne szólj bele.
ZIZI Tessék?
KRISZTA Mindenki egyszerre beszél. Nem lehet oda-figyelni.
ZIZI (*Pepéhez*) Te érted ezt?
PEPE Hagyd békén.
LABU Kopogtak.
KRISZTA Ez nem lehet igaz. Senki sem tud semmit végigmondani.
ZIZI Már megint megszólalt.
PEPE Ne szólj rá.
ZIZI Nem szóltam rá.
PEPE De rászóltál.
ZIZI Nem rászóltam, hanem róla mondtam valami tel-

jesen semleges dolgot, amit még csak nem is ért-keltem. PEER Maga még szerette is a börtönt, mi? HUNYADI Nehéz szívvel hagytam ott, ez kétségtelen. LABU Mondom, hogy kopogtak.

ZIZI (*Labu homlokára teszi a kezét*) Lázas vagy? LABU Mért? Mert tisztán hallok valamit, amit ti nem?
HUNYADI Maga hisz a szellemekben, kisasszony? KRISZTA Abban hiszek, hogy az embernek lehet véd-angyala. Nekem van.
HUNYADI Áttetsző szellemalakra gondol, kedves kis-asszony, hattyúszárnyakkal, vagy pedig eleven, emberi lényre, akinek pártfogását élvezzi?
KRISZTA Engem egyszer elütött az autó, és nem lett semmi bajom.

ZIZI Menjen szépen mindenki haza.
KRISZTA Megyek. Megyek.
HUNYADI Hazaviszem magát. Engedelmevel. Taxin. PEPE Kriszta otthona itt van.
KRISZTA Fáj a fejem.
PEPE Igyál langyos tejet.
KRISZTA Nem segít.
PEPE (*megfogja Kriszta halántékát*) Hogy lüktet!
HUNYADI Azt hiszem, itt az ideje, hogy távozzam.

Hangos, erőteljes kopogás

PEPE Megyek már!
HÁZMESTER Ez a legidősebb.
RENDŐR (*hangja*) Jó estét kívánok. Vagy inkább jó reggelt.

Megszólal a telefon

PEPE Ez ő. Észrevette, hogy nincs meg a szemüvege. ZIZI Felvegyem?
LABU Ne.
RENDŐR (*hangja*) Mért nem veszi fel senki a tele-font?

Zizi elindulna a telefon felé, de Labu egy mozdulattal megakadályozza

(*Hangja*) Be szabad jönni?
ZIZI Nem. Ide nem.
PEPE Házkutatási engedélyük van?
RENDŐR Tudunk szerezni.
ZIZI Akkor szerezzenek.
RENDŐR (*hangja*) Akkor vegye fel valaki a telefont.

Csend

Vegye fel valaki a telefont. (Bejön, egy határozott mozdulattal felveszi a telefont) Halló!

Nincs felelet. Visszarakja a hallgatót. Egy másik rend-őr is bejön utána, aztán a házmester. Ez a másik rend-őr végig nem szólal meg, csak nézelődik. Hol itt bukkan fel, hol ott. A telefon megszólal

ZIZI Kérem, igazolja magát!

A rendőr igazolványt vesz elő, és Zizi orra alá dugja

RENDŐR Megtudhatnám, hogy ki a főbérlő?
LABU
ZIZI Én.
PEPE †
RENDŐR Kérem a személyi igazolványokat.

Hunyadi roppant készségesen nyújtja az övét. A rend-őr belelapoz

Maga nem itt lakik.
HUNYADI Nem.
RENDŐR Maga igen messze lakik innen.
HUNYADI úgy van.
A rendőr jelentősegteljesen a társára néz, még egyszer belelapoz az igazolványba, aztán visszaadja Hunyadi-nak

RENDŐR Köszönöm. *(Körülnéz, észrevesz egy falnak támasztott gitárt, amit addig nem láttunk)* Hogy kerül ide ez a gitár?

LABU Válaszolhatok?

RENDŐR Az válaszoljon, akit a kérdés illet.

LABU A kérdés engem illet.

RENDŐR Akkor válaszoljon.

LABU Az enyém.

RENDŐR Értem. Azonban a házmaster nem sokkal ezelőtt látott két gyanús, vélhetőleg fiatalkorút ögyelegni a ház körül. Gitár volt náluk. *(A házmasterhez)* Ez volt az a gitár?

HÁZMASTER De még mennyire hogy ez volt! Biztos a kerítésen másztak be. Akkor telefonáltam maguk-nak. Előbb még elküldtem őket az anyjuk piccsájába. A kapun nem jöhettek be, mert azt már kilenc óra húszkor bezártam, kérem.

RENDŐR Szóval ez a gitár a magáé? És azt állítja, hogy nem engedett be a lakásba senkit ezzel a gitárral?

LABU Igen.

RENDŐR Körülnézhetnek?

LABU Természetesen.

ZIZI Tiltakozom!

A rendőr bekukkant a fürdőszobába, a konyhába, Labu szobájába. Indulna Zizi szobája felé, de Zizi elállja az utat

Oda nem mehet be. Ez magánlaksértés!

RENDŐR Jó. Akkor várok.

HÁZMASTER Van arra még egy folyosó.

RENDŐR Pillanat. *(Felugrik, újra benyit Labu szobájába)*

ZIZI Fel fogom jelenteni a rendőrségen.

A rendőr karjánál fogva egy fiút vezet ki Labu szobájából

RENDŐR *(Labutól)* Ez a maga szobája?

LABU Igen.

RENDŐR Ismeri ezt az embert?

LABU Igen.

RENDŐR *(a fiútól)* Tiéd ez a gitár?

FIÚ Nem.

RENDŐR Nem?

FIÚ Kölcsönkaptam.

RENDŐR Loptad.

FIÚ Ha már lopnék, nem ilyet lopnék, az biztos. Ezt a szemetet az ember után vágják a boltban.

RENDŐR Hogy mit vágják az ember után a boltban, azt nem te fogod eldönteni. Na, add ide gyorsan az igazolványodat.

A fiú egy gyűrött, összehajtogatott, szakadt papírt ad a rendőrnék. Az átadja a másíknak. Együtt tanulmányozzák

ZIZI Szeretnék lefeküdni aludni.

RENDŐR Mindjárt lefeküdhetsz. Csak tisztázunk néhány körülményt.

ZIZI Ehhez nincs joga!

RENDŐR Mihez nincs?

PEPE Nem úgy értette.

RENDŐR Tisztázzuk a körülményeket. Hogyan jutott be ez a fiatalkorú a lakásba? Maguk engedték be? LABU Igen.

RENDŐR Az előbb azt állította, nincs tudomása róla, hogy a lakásban tartózkodik.

LABU Igen.

RENDŐR Hogy hozza a két állítását összhangba? LABU

A két állítás ellentmond egymásnak.

RENDŐR Vagyis?

LABU Így lehet őket összhangba hozni.

RENDŐR Akkor még egyszer megpróbálok. Ismeri ezt a fiatalkorút?

LABU Nem.

RENDŐR *(a fiútól)* Ismered ezt a férfit?

FIÚ Igen.

RENDŐR *(Labutól)* Nos?

LABU Ismerni valakit, mi az?

RENDŐR Maga nagyon jól tudja, hogy milyen értelemben kérdeztem.

HÁZMASTER Szodoma és Gomorra.

A nyitott ajtón át kívülről valaki beszél

ARAB Excuse me, may I disturb?

RENDŐR Maga kicsoda?

HÁZMASTER Ez hogy jött be? Csak nem felejtettem mégis nyitva a kaput? *(El)*

Elegánsan öltözött, barna bőrű fiatalember jön be

ARAB Excuse me ... I got this address from a friend ...

RENDŐR Mit mond?

LABU Hogy egy barátjától kapta ezt a címet. What are you looking for?

RENDŐR Maga telefonált?

LABU You were the one, who phoned?

ZIZI Mondd meg neki, hogy anya már nem lakik itt. RENDŐR Milyen illetőségű egyén?

HUNYADI Gyönyörű haja van.

ZIZI Mondd meg neki, hogy anya már nem lakik itt. LABU

Come on. Come in.

ZIZI Csak maradjon ott, ahol van.

RENDŐR Ő telefonált.

ZIZI Ne jöjjön beljebb.

ARAB I came to see your mother ... Mama ... I don't know a place where to sleep ... Keresni szállás ... RENDŐR Tudsz magyarul? Te telefonáltál?

ARAB Tanulni kicsit.

PEPE She is dead.

RENDŐR Mit mond?

KRISZTA Hogy halott.

RENDŐR Kicsoda?

ARAB But where shall I sleep tonight?

RENDŐR Valaki fordítsa le.

HUNYADI Az igaz út élesebb, mint a kard, és vékonyabb, mint egy hajszál.

RENDŐR Csak egy ember fordítson.

HUNYADI Arab mondás.

LABU The true path is sharper than a sword and thinner than a hair.

ARAB You mean I can, stay.

LABU Please.

ZIZI Megyek, és kiugrom az ablakon. *(Kirohan a szobájába)*

RENDŐR *(Hunyadinak)* Maga tud vele beszélni? HUNYADI *(az arabhoz fordul)* Sie haben wunderschöne Haare.

ARAB I don't understand.

HUNYADI A haja. Gyönyörű. Megfoghatom?

ARAB What?

ZIZI *(jön vissza kisé lenyugodva)* Mindenkit kérek, aki nem lakik itt, hogy azonnal távozzék a lakásból.

RENDŐR Kérését méltányolom, viszont a tényállást tisztázni kell. Külföldi illetőségű egyén bejelentés nélkül amúgy sem tartózkodhat a lakásban.

LABU Be fogjuk jelenteni.

ZIZI Egy frászt fogjuk bejelenteni.

RENDŐR Hallotta?

ARAB Can I stay here?

LABU Of course.

Az arab a lépcsőházból egy óriási bőrönddel jön vissza

Go to my room.

HUNYADI Pirkad.

HÁZMASTER *(be)* Nem értem. A kapu be volt zárva. Hogy jött be ez az arab?

ARAB *(ingujjra vetkőzve jön ki Labu szobájából)* Where can I find the bathroom?

Labu mutatja

Thank you. *(Bemegy)*

LABU Hánynom kell.

RENDŐR Tessék?

LABU Hányingerem van, hányanom kell, szédülök.
RENDŐR Rosszul érzi magát? LABU Nagyon. Mindjárt
hányok. *(És térdre borul)*

Odamennek köréje, nézik

Mi ez a csönd? Mért nem beszél valaki? Mi ez a csönd?
Miért nem ölik egymást? Megfulladok. HUNYADI Hagyjanak
neki egy kis levegőt.
RENDŐR Azt hiszem, nekünk itt már semmi dolgunk.
Szerencsére van orvos, ez mindenesetre megnyugtató.
HÁZMESTER De ...
RENDŐR Jöjjön csak, jöjjön.

A rendőrök és a házmester el. A fiú már korábban lelépett

LABU Minden visszhangzik. Bármit kimondok, vissz-hangzik,
és ezer alakban jön vissza, bármit teszek, ha csak
megmozdítom a karomat, ha csak a kis-ujjamat
megmoccantom, olyan, mintha felborulna, eldőlné ez a
szoba, mint egy süllyedő hajókabin. Hullámszik a padló.
Hullámszik a padló.

ZIZI Rosszul vagy? Valami rosszat ettél?

LABU Rosszul vagyok, nagyon rosszul vagyok. Bár tudnék
aludni. Erzem, ahogy a kéreg nő rám, kérgesedem, és
egészen kiszáradok, mint egy pacni mustár.

PEPE Kérsz inni?

LABU Nem, nem, nem. Félek. Nagyon félek. Elmentek már?

ZIZI ,Kicsoda? Ki ment el?

LABU A rendőrök. A rendőrség.

ZIZI Milyen rendőrök?

HUNYADI Ne izgassa. Félrebeszél még.

LABU Egy arab van a fürdőszobában.

PEPE Miféle arab? *(Benéz a fürdőszobába, fejét csóválva jön
vissza)*

HUNYADI Hagyjanak rá most mindent. Igen. Egy arab van a
fürdőszobában. Úgy van.

LABU De tényleg!

ZIZI Hosszú volt az éjszaka.

HUNYADI Egy fél órán belül itt lesznek a szállítók. LABU
Valamiért bocsánatot akarok kérni, és nem tudom, miért.

PEPE *(Krisztától)* Mindent becsomagoltál?

KRISZTA *(Hunyadinak)* Jó kérdés. Egyedül csomagoltam. Es
akkor azt kérdezi, hogy mindent becsomagoltam-e.

ZIZI Egy párnát kéne a feje alá tenni.

KRISZTA Most honnan vegyek elő egy párnát? Párnát ! A
padlóra!

HUNYADI Nem a párnán múlik. Teljes nyugalomra van
szüksége.

ZIZI Legalább fektessük az ágyra.

KRISZTA Az ágyak szét vannak szedve. Öt perc múlva jön a
teherautó, de i rakjuk össze az ágyakat, amiket egyedül
csavaroztam szét ezzel a két kezemmel, és fektessük rá,
csak mert egy kicsit elszédült.

ZIZI Fel tudsz kelni?

LABU Persze. *(Felkönyököl)*

HUNYADI Nem szabad semmit erőltetni.

LABU Jól vagyok, nem lesz semmi baj !

Az arab kijön a fürdőszobából, és bemegegy Labu szobájába

Hello ! Come out please ! Bement a szobámba! ZIZI
Kicsoda?

LABU Az az arab fickó. Egy szál törülközőben. Come out
please ! Sorry to disturb you!

HUNYADI Ez természetes, ilyen esetben. Az ő érzé-
kenységével nem lett volna szabad hasist bevennie.

KRISZTA *(Hunyadinak)* Az erkély tele volt mari-
huánaültetvénnel. Tiszta Guatemala. Mindent ki-
szaggattam. De nem vittem elég messzire. Ez ki-vette a
kukából, kiszáritotta, összevagdosta, és el-dugta előlem ...
és tessék ... itt az eredménye ... az öccse bele fog halni ...

PEPE Fogd már be a szádat!

KRISZTA *(Hunyadinak)* Tessék! Hallotta? *(Sirva ki a
konyhába)*

HUNYADI Megjöttek!

KRISZTA *(ki a konyhából)* Már azt hittem, hogy sohasem
érnek ide.

A bütorszállító munkások bejönnek

HUNYADI Jó reggelt, uraim.

MUNKÁS Hol kezdjük?

KRISZTA Egy pillanat. Egy pillanat. Majd én mondom. Nem
mindegy ugyanis, hogy mi kerül alulra. *(Listát vesz elő)*

MUNKÁS Helyes, nagysasszony, helyes, nagyon helyes.

KRISZTA Kezdjék azzal a szobával. Utána azt, azt, a konyhát
és végül a nagyszobát.

MUNKÁS Na, fogjuk meg a dolgok végét, fiúk.

KRISZTA Egy pillanat. Még nem mondtam el mindent.

Kérem, fogják meg a ládák alját is, és ne pakolja-nak, mint
a szokásuk, három ládát ' egymás tetejére, hogy mutassák
az erejüket. Inkább csináljanak egy plusz fordulót.
Megegyeztünk?

MUNKÁS Úgy lesz, nagysasszony.

KRISZTA És még valami. Van három nagy kartondoboz, tele
családi iratokkal, régi újságokkal, szeméttel. Azt tegyék a
kukák mellé.

MUNKÁS Rendben lesz, nagysasszony.

KRISZTA Akkor kezdhetik.

ZIZI Még nem késő, Pepe, még nem késő.

PEPE Mit akarsz tőlem'?

ZIZI Csak kérdezem, hogy van-e valami értelme.

PEPE Nyilván van. Valami értelme csak van. Nem kell
misztifikálni. Nem kell drámát csinálni ott, ahol nincs
dráma. Új életet kezdünk, nem azért, mert ön-erőnkéből
képesek voltunk rá, hanem mert így kell lennie, így kell
tennünk, nincs más választásunk. Meg fogunk változni —
mivé, nem tudjuk, mint ahogy azt sem tudjuk, mért
vagyunk olyanok, amilyenek vagyunk. Majd igyekezni
fogunk. Az erkölcs parancsait figyelembe vesszük vagy nem
vesszük figyelembe ... Es minden egyéb marad változatlan.

HUNYADI Bocsánat, hogy beleszólók a beszélgetésbe,
melynek nem vagyok sem a címzettje, sem a kez-
deményezője ...

KRISZTA Legalább ne pőfékelne folyton. Amikor maga

itt van, utána három napig szellőztetni kell. HUNYADI

Általánosítani valóban nem túl könnyű

Dolog itt. A széthamvadt papír

Egy pillanatra őrzi még az anyag

Eredeti szerkezetét. Am elég hozzá

Egy kis szélroham, egy hatéves gyermek

Könnyű lehelete, hogy elemeire hulljon.

A családok is ilyenek. Az államok.

Az egész, körmenetnek, felvonulásnak,

Haladásnak álcázott történelem.

Pillanatok, pillanatok csupán.

A börtönben volt egy furcsa cellatársam.

Mindenkit került, mindenki kerülte.

Velem feloldódott valahogy — három

Hosszú év után. És persze elmesélte az életét. Az

volt a furcsa — vagy tán nem is olyan

Furcsa —, hogy ebben a történetben

Valahogy túlságosan is elharapóztak

A véletlenek. Véletlenül épp akkor jött

A postás . . . Véletlenül lezuhant egy tégl . . .

Igen, felbukkant a 'klasszikus eset is,

A véletlenül lezuhánót tégl . . .

Ez volt az életeleme. Rettegett a naptól,

Mikor a börtönből majd ki kell lépnie

A szabad levegőre. Ott bent minden

Rendezett volt, nem kellett gondolkodnia.

Történt vele persze ott is

Seregnyi apró baleset. De legbelül

Halálos nyugalom szállta meg. Mintha

Megtalálta volna rég sóvárgott otthonát . . . Szemérmes

volt és vigyázatos . És mikor ez az Ember kilépett a

börtöne kapuján ...

KRISZTA Elütötte egy autót?

HUNYADI Körülbelül.

SZAKI Tegyetek rá valamit, gyerekek.

MUNKÁS Mondom, fiúk, hogy a végével kellett volna kezdeni.
Én rögtön megmondtam.
KRISZTA Külön kérem magukat, hogy ez nem vásári
komédia. Tegye le, kérem.
MUNKÁS Nagyságos asszony, ezt bizza csak ránk. Nem lesz
annak semmi baja.

Szaki el

KRISZTA Mindenre magamnak kell felügyelnem! *Robaj*

Mondtam?! Nem megmondtam? (El)
LABU Es mi lesz a zongorával?
PEPE és ZIZI 'Milyen zongorával?
LABU Hát nincs itt egy zongora?
ZIZI Hol, drágám?
LABU Mögötted.
ZIZI Mögöttem. *(Megfordul, nézi a zongorát)* Az úr. PEPE Itt
volt az a fal, amit lebontottunk tíz éve. Talán arról beszél.
ZIZI A falról beszélés?
LABU Milyen falról?
ZIZI Ami itt volt tíz éve. Emlékszel, úgy kellett kör-bejárni
mindig. Nagyon jó volt, mert volt mögötte egy nagy
szekrény. Es a nagy szekrénybe bele lehetett bújni. Ketten
is belefértünk, és ott, a naftalin-szagban mindenféle
hülyeségeket csináltunk.
LABU Azt akarod mondani, hogy nincs zongora? Amit úgy
akartam mindig?
ZIZI Kis nippekkel gondold és a kristályvázában mű-
virággal? A kottatartón a füreliz?
PEPE *(Zizinek)* Maradunk? Megyünk?

Labu közben észrevétlenül bemegy a szobájába

ZIZI Hol van a Labu?
PEPE Talán bement a szobájába.
ZIZI *(bemegy Labu szobájába)* Itt nincs. Gyere csak, Pepe!
Ahol a szekrény állt, látod, ott egészen más színű a
parketta.
PEPE Ilyen lehetett eredeti korában.
ZIZI Ilyen világossárga?
PEPE Hova mehetett az a szerencsétlen? Remélem, nem
csinál valami bajt megint?
ZIZI Nézd, egy fénykép! Mióta heverhet itt! Kik ezek? Kik ezek
az emberek?
HUNYADI Ez a világíjűsági találkozó.

*Jön a zongorahangoló. Vak. Őt sem látják, ő egyenesen a
zongorához megy a vakvezető kutyával*

Akkor most lezárjuk a lakást. Kérem, nézzenek körül, nem
maradt-e itt valami.
HANGOLÓ Blüthner. Blüthner. *(Simogatja)* Jó öreg Blüthner.
Jó öreg Blüthner. Hangoltalak én már téged? Hangoltalak
én már téged? Mindjárt kiderül. Majd mindjárt kiderül.

Mindenki szétszéled, mindenhova bekukkantanak

KRISZTA Labu fogkefeje meg a borotvája.
PEPE Add ide.
KRISZTA Nagy szüksége nem lesz rá. Ez az a két dolog, amit
sohasem használt életében.
HUNYADI Oltom a villanyokat.
ZIZI Mit rohantok úgy? Mit rohantok?
HANGOLÓ Hm. Hm. Ismerős. Ismerős. Mintha el lenne
törve, mintha el lenne törve.

Zongorajáték

ZIZI Szervusz, te lakás. Szervusz, te nyomortanya, te
lepratelep ... Mintha a bőrömet nyúznák ...

*Pepe, Zizi el. Labu a szobája ajtajából a zongorahangolót
figyeli*

HANGOLÓ Hát persze. Hát persze. A Pozsonyi úton, a
Pozsonyi úton. Vajon mi lehet velük? Vajon mi lehet
velük? Elvitték a németek? Elvitték őket a németek? A
végén már ékszereket adtak, a végén már ékszereket
adtak, de a zongorát azt fel kellett hangolni. A zongorát azt
fel kellett hangolni. Abban nem lehetett hiba. Abban nem.
Volt ott egy hosszú folyosó. Volt ott egy hosszú folyosó. L
alakú volt a lakás. L alakú volt a lakás. A végén aztán
mindig leültettek a konyhában. Leültettek a konyhában.
Aadtak enni. Pedig én nem voltam szegény. Pedig én nem
voltam szegény. Megszokták. Aki oda bement, annak
adtak enni. Aki oda bement, annak adtak enni. Volt ott
egy kislány. Volt ott egy kislány. Pajkos, huncut kis dög
volt! Pajkos, huncut kis dög volt! Hogy szerettem!
Szemtelen volt! De szemtelen volt! Mindig odajött hozzám,
és azt próbálta, látok-e. Mindig odajött hozzám, és azt
próbálta, hogy látok-e. Mindig azt mondta jó hangosan: a
viszont-látásra! A viszontlátásra! Hallottam, ahogy meg-
dermed a levegő. Hallottam, ahogy megdermed a levegő. A
jó öreg Blüthner. A jó öreg Blüthner! *(Felhajtja a zongora
fedelét)* Hát akkor lássuk a belsejét; hát akkor lássuk a
belsejét. Mi van itt? Mi van itt? *(Kivesz egy kalapácsot.
Tapogat tovább)* Mandula? Mandula? *(Kivesz egy
marékka, és a földre szórja)* Ti ebben tartjátok a
mandulát? Ebben tartjátok a mandulát? Egy
Blüthnerben? Egy Blüthnerben? *(Nyújtja a kalapácsot
Labu felé)* Tessék, kisfiam. Tessék, kisfiam.

Labu törni kezdi a mandulát

Adjál, kisfiam.

*Labu ad neki. Eszik a mandulát. Szétbontják a szín-padot, ők
eszik a mandulát*

(1987)

Felelős kiadó : Németh Jenő, a Pallas Lap- és Könyvkiadó Vállalat vezérigazgatója 90 3781

Pátria Nyomda — Felelős vezető : Vass Sándor vezérigazgató